

[Fr. Dalgaard.]

Enighed i Rigsdagen. Det ser altsaa ikke ud til, at dette kan lade sig gøre, men selve Sagen kan heldigvis paa Grund af de forandrede politiske Forhold gennemføres nu.

Der siges, at Navn og Arveret er noget formelt, og at Kravet herom er en Programudtalelse. Det er muligt, at der ligger en Del deri; man kan sige, at det er et Program for det økonomiske, der ligger under. Det er rigtigt, men det er lige saa rigtigt, at hvis vi gennem Lovgivningen flytter eller sletter det Skel, der har været mellem uægteskabelige og ægteskabelige Børn, hvis vi gennem Lovgivningen gør noget effektivt derfor, saa vil man efterhaanden ogsaa ude i Landet komme til, at Skellet bliver mindre og mindre og med Tiden kan forsvinde. Jeg omtalte før Byreauchef Wiesener, den norske Ekspert paa dette Omraade. Han gennemgaar i et Foredrag om hele dette Spørgsmaal det økonomiske og mange andre Ting vedrørende det Lovkompleks, man gennemførte i Norge for 20—25 Aar siden, og imod Slutningen af dette Foredrag siger han, at det vigtigste, det betydningsfuldeste ved hele Lovkomplekset var, at man gennem denne Lovgivning tvang Samfundet til at revidere sit Synspunkt paa disse Omraader: ved at give Barnet Arveret og Ret til Navn efter Faderen tvang man Befolkningen, Samfundet til at gaa bort fra det paa Forhaand satte Skel mellem de to juridisk set forskellige Slags Børn, men menneskeligt set ganske ens Børn. Det var ønskeligt, om man herhjemme i Danmark kunde komme til at se paa det paa samme Maade, under fuld Enighed.

Af de faa Ændringer til Lovkomplekset, som er stillet af Flertallet og tiltraadt af Justitsministeren, skal jeg kun gøre opmærksom paa et Par Smaating; det meste af det er redaktionelt. I Hovedlovforslaget, altsaa Lovforslaget om Børn uden for Ægteskab, er der i § 5 Tale om, at Moderen ikke i alle Tilfælde skal kunne tvinges til at opgive, hvem Faderen er, dersom det er til Barnets Tarv, at det ikke sker, saasom naar Barnet er Frugten — her nævnes en Række Lovparagraffer — af en Kønshedsforbrydelse. Man har fra Regeringspartierne og det konservative Mindretals Side set det saadan, at det vil være uheldigt, hvis det staaar direkte i Loven, at Faderskabet ikke skal oplyses under saadanne Forhold, idet man saa vil kunne komme til at sætte en Plet, ganske uforskyldt, paa et Barn. Derfor har de Konservative ønsket at slette det, og Regeringspartierne har altsaa tiltraadt dette. Meningen bliver

opretholdt, for det vil fortrinsvis blive i saadanne Tilfælde, at Faderskabet til et Barn skal oplyses; men man har altsaa ment, det var heldigt, at det ikke stod direkte i Loven, for ikke at give Anledning til Mistydninger.

En Konsekvens af dette Synspunkt er en redaktionel Ændring af § 12, som man altsaa ogsaa har tiltraadt.

Lovforslaget om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag er der ogsaa fuld Enighed om. Der er en Ændring der af nogen reel Karakter, som hele Udvalget har foreslaaet, og som Justitsministeren har tiltraadt. Det drejer sig om, hvorvidt man i København skal have samme Regler som ude i Provinsen, om det skal staa direkte i Loven. Det er Ordene „hvorvidt og“, man har ønsket skulde gaa ud af § 6, Stk. 4, og der er en god Begrundelse for, at det sker.

Jeg har redegjort for de Ting, der har været talt om vedrørende Hovedlovforslaget om Børn uden for Ægteskab. I Forbindelse med dette Hovedlovforslag staaar Lovforslaget om Arveret, om en Ændring i Arveforordningen, der jo, som det ligger, maa gennemføres af Regeringspartierne alene, fordi man fra de to andre Partiers Side principielt ikke vil være med til at gennemføre det. I Konsekvens heraf har man ikke fra de to Partiers Side ønsket at være med til at gennemføre de to smaa Ændringer i Loven om Ægteskabets Retsvirkninger og Loven om uskiftet Bo og Ægtefællers Arveret, men jeg tror ikke, at der i Realiteten paa disse to mindre Omraader er nogen Uenighed imellem de to Grupper inden for Udvalget.

Det vilde, som sagt, have været bedst for hele Spørgsmaalets lykkelige Løsning, om alle kunde have været enige om at tage Skridtet fuldt ud. Jeg nævnte før, at vi i 1908 fik en ret vidtgaende Lovgivning, som man ikke havde tilsvarende i andre Lande, vi var altsaa i Spidsen dengang, det er vi ikke længere. Vi skal se at indhente det, som er forsømt. Om det økonomiske er der fuld Enighed, og jeg udtaler Haabet om, at man i sidste Øjeblik kan blive enig om at gennemføre ogsaa „Programudtalelsen“: det uægteskabelige Barns Ligestilling, naar i Realiteten Modstanderpartierne dog vil være med til dette Spørgsmaals Løsning.

Inger Gautier Schmit: Udvalgets Ordfører har nu gjort Rede for Udvalgets Arbejde og den Stilling, som de forskellige Partier har indtaget til disse betydningsfulde Lovforslag, og jeg skal derfor holde mig